

Drobečky

od sv. Františka

* občasník choceňské farnosti *

červen 2021

Milé setry a bratři,

v dnešním prvním čtení z 2. kapitoly knihy Moudrosti čteme důležitá slova o tom, že „Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal ho jak obraz vlastní přirozenosti, ale ďáblovou závistí přišla smrt na svět, zakusí ji ti, kdo jsou v jeho moci“.

To ale není konec. Není to konec světa ani není to konec lidského života. Protože je nádherné a radostné pokračování tohoto smutného příběhu v evangeliu podle svatého Jana 3,16: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Boží Syn, Pán Ježíš Kristus přišel, aby nám vrátil to, co jsme ztratili skrze ďáblovu závist a naši lidskou neposlušnost. Přišel nám vrátit život, který nekončí. A udělal to tím, že se nám sám dává v eucharistii. EUCHARISTIE JE POKRM NESMRTELNOSTI. Ježíš říká: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.“ (Jan 6,54) U zakázaného ovoce v ráji to znělo naopak: „Nejezte z něj, jinak zemřete.“ (Gn 3,3) Eucharistie je návratem do ráje ke stromu života. A ten strom života roste dnes všude tam, kde se nachází eucharistický oltář, na kterém se obětuje Boží Syn.

Dnes prožíváme ve farnosti slavnost 1. svatého přijímání našich dětí. Dnes ony poprvé mohou přistoupit ke stromu života a přijmout pokrm nesmrtelnosti, chléb z nebe, Tělo Kristovo, jenž dává život, který nekončí. Dnes se tedy můžeme zamyslet sami nad sebou, nad svou vírou, láskou a úctou k Pánu Ježíši Kristu, který se pro nás skrývá v podobě chleba a pro nás se vydává ve mši svaté. Dnes se můžeme nad tím vším zamyslet proto, aby nám Ježíš eucharistický nezevšedněl, aby se nám neznudil, aby okamžik svatého přijímání ve mši svaté byl vždy svatý, abychom se pokaždé těšili na setkání s Bohem svého života.

Jedno dítě se kdysi zeptalo papeže Benedikta XVI: „Proč je pro normální život dobré chodit na mši svatou a k přijímání?“ Papež odpověděl: „Umožňuje to dostat náš život do rovnováhy. Obklopuje nás totiž spousta věcí. A lidé, kteří nechodí do kostela, nevědí, že je to právě Ježíš, co jim chybí. Cítí ale, že jim v životě něco chybí. Jestliže v mém životě není Bůh, jestliže v mém životě není Ježíš, chybí mi velmi důležitý přítel, chybí mi důležitá radost pro život, chybí mi síla růst po lidské stránce, chybí mi síla překonat slabosti a zrát jako lidská bytost. Výsledky života bez Ježíše a bez sv. přijímání neuvidíme hned. Ale jak jdou týdny a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná.“

Milé sestry a bratři, po dlouhé době různých omezení se zdá, že se budeme moci vrátit k normálnímu životu. Nejen k tomu životu ve společnosti ale i ve společenství církve. Ano, je třeba se vrátit k životu ze svátosti, zejména k svátosti smíření a k eucharistii. Pán Ježíš je tu pro nás. Je tu pro nás se svou láskou, se svým odpuštěním a uzdravením. Je třeba se k němu vrátit, protože On má slova věčného života. Je třeba se k němu vrátit, protože On je pro nás pokrmem nesmrtelnosti, chlebem, který dává život bez omezení, bez bolesti, beze strachu. Bez Ježíše Krista, bez jeho blízkosti, bez jeho vedení, bez jeho milosrdenství je lidský život nudný, prázdný a nesrozumitelný.

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

- 5. 7. – Slavnost sv. CYRILA, mnicha a METODĚJE, biskupa, patronů Evropy**
- 14. 8. – 21. 8. – FARNÍ DĚTSKÝ TÁBOR, skautské tábořiště Prorubky**
- 29. 8. – Po mši svaté budou požehnány aktovky a jiné školní potřeby dětem, žákům a studentům**
- 5. 9. – FARNÍ DEN**
- 16. 9. – Setkání kněží orlicko-ústeckého vikariátu**
- 28. 9. – Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa**

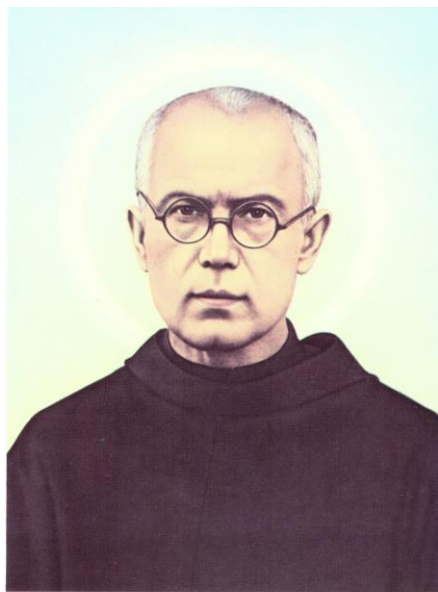
Zamyšlení

MAXMILIÁN MARIA KOLBE (1. ČÁST)

Životní příběh otce Maxmiliána Maria Kolbeho, světce, který obětoval svůj život za život druhého člověka, znají mnozí. Řeholní kněz, minorita, vězeň číslo 16670 v koncentračním táboře Auschwitz (Osvětim), jehož život dohořel 14. srpna 1941 jako posledním z deseti vězňů v cele smrti, kde se až do konce modlil a své bratry v utrpení povzbuzoval.

Rád bych připomněl některé důležité události a okamžiky ze života otce Maxmiliána.

Narodil se jako druhý z pěti synů Juliusze a Mariany Kolbeových 8. ledna 1894 v městečku Zduńska Wola nedaleko Lodže. Jeho rodiče se živili jako samostatní tkalci. Později se několikrát stěhovali. Otec pak pracoval v továrně, matka vedla obchůdek a pomáhala též jako porodní asistentka. Chlapec, křestním jménem Rajmund, byl živé povahy, občas provedl i nějakou rošťárničku. Maminka mu jednou řekla: „Mundíku, já nevím, co z tebe bude!“ Později, když postupně zvažněl, se matka dozvěděla, že se mu zjevila Panna Maria a nabídla mu dvě koruny: bílou (čistota) a červenou (mučednictví). Rajmund obě přijal (stalo se to ve farním kostele v Pabianicích). ...

ŚWIĘTY MAKSYMILIAN MARIA KOLBE

V roce 1907 začal společně s bratrem Františkem a později i s nejmladším bratrem Josefem studovat v malém semináři ve Lvově, který vedli bratři minorité. Později požádal o přijetí do noviciátu, kde dostal řádové jméno Maxmilián. Po maturitě (v roce 1912) ho představení poslali studovat do Krakova a v tomtéž roce pro jeho schopnosti do Říma, kde studoval filozofii a teologii na papežské univerzitě Gregorianum (získal zde postupně

dva doktoráty). Rajmund byl velmi schopný i v matematice a fyzice, což se mu později velmi hodilo. ...

1. listopadu 1914 složil bratr Maxmilián slavnostní řeholní sliby a získal další jméno – Maria. Panna Maria ho provázela celý život. ...

Dne 28. dubna 1918 byl vysvěcen na kněze. Studia v Římě byla pro otce Maxmiliána důležitým a obohacujícím obdobím. Pochopil univerzálnost církve. ...

Setkal se zde ale též s urážkami a s otevřeným nepřátelstvím proti církvi (poznal aktivitu svobodných zednářů) a to ho velmi bolestně zasáhlo. Rozhodl se založit sdružení, které by spojovalo všechny lidi podobného smýšlení – Rytířstvo Neposkvrněné (Militia Immaculatea, M.I.).

V roce 1919 se otec Maxmilián vrátil do Polska a začal organizovat skupinky Rytířstva Neposkvrněné. Velmi mu ležel na srdci apoštolát. Přemýšlel, jak čelit projevům nelásky k církvi a současně hledal formu šíření křesťanských hodnot pokojnou a zajímavou formou. ...

V lednu 1922 začal v Krakově vydávat časopis Rytíř Neposkvrněné. Tady se projevila jeho obrovská důvěra a současně pokora a dobrota. Od představených žádal pouze o souhlas. Vše ostatní se postupně podařilo získat (tiskařský stroj, papír, finanční prostředky, ochotné spolupracovníky, prostory, ...). Otec Maxmilián neúnavně pracoval na textech, na organizaci, ... a výsledky se dostavily. ...

V roce 1927 založil nový klášter nedaleko Varšavy, který nazval Niepokalanów. Byla to nutnost, protože stále přicházeli noví kandidáti a zájemci o život v řeholní komunitě a bylo nutné zajistit dostatečné prostory pro fungování vydavatelství a všech souvisejících činností.

V roce 1939 (když vypukla 2. světová válka) žilo v klášteře více než 700 mužů a chlapců (kněží, novicové, bratři s věčnými sliby, kandidáti, studenti). Jednalo se o největší klášter na světě.

Náklad časopisu Rytíře Neposkvrněné postupně vzrostl až na více než 700 000 výtisků. Vydavatelství zajišťovalo i další tiskoviny (Rytířek Neposkvrněné pro děti, Malý deník pro vnitřní potřebu, ...). Obsah časopisu byl rozmanitý, obsahoval nejen duchovní témata, ale i přírodní a technické zajímavosti, reagoval na aktuální dění, ... každý si tam našel to své.

V roce 1930 odchází otec Kolbe spolu se čtyřmi spolubratry a s dovolením generálního představeného na misie do Japonska. V městě Nagasaki zakládá klášter, později zde otvírá noviciát (1931) a v roce 1936 malý seminář. Začal zde vydávat japonský Rytíř Neposkvrněné (Seibo no Kishi), který v roce 1936 dosáhl nákladu 65 000.

Otec Maxmilián měl velké plány, události však šly jiným směrem ...

V tomtéž roce (1936) se vrací do Polska a krátce na to je zvolen kvardiánem (představeným kláštera). ... Klášter prožívá dobré období. ...

19. září 1939 zahájila německá vojska likvidaci kláštera Niepoklanów. Tiskařské stroje vojáci odvezli, dílny a ostatní prostory vyrabovali. Otec Kolbe spolu s 34 bratry je vězněn v táboře Amplitz, později v Ostřešově (24. září – 8. prosince 1939).

Po propuštění se otec Maxmilián vrací do Niepokolanowa a pouští se do příprav 3000 míst pro vysídlence z Poznaňska (mezi nimiž bylo 2000 Židů). Dílny byly upraveny tak, aby mohly sloužit občanům (opravy hodinek, jízdních kol; zřízení kovářské a krejčovské dílny, vybudování sanitárního oddělení).

Přestože platil zákaz výroby a distribuce tiskovin, otec Maxmilián si vyžádal souhlas o vydání alespoň jednoho čísla Rytíře. Dostal jednorázové povolení. ...

17. února 1941 otce Maxmiliána zatkl gestapo a byl odvezen do Varšavy do věznice na Pawiak. 25. května byl převezen do koncentračního tábora v Auschwitz (Osvětim). Stal se vězněm číslo 16670. ...

V červenci 1941 utekl jeden z vězňů z bloku otce Kolbeho. Velitel nařídil svolat nástup a po mnoha hodinách čekání (až další den) vytypoval deset vězňů, kteří půjdou za trest na smrt hladem do speciálně připraveného bunkru. Mezi odsouzenec byl vybrán i František Gajownitzek, který měl rodinu a děti. ...

Otec Maxmilián vystoupil z řady a poprosil, aby si mohl vyměnit místo s nešťastným Gajownitzkem. ... „Ty musíš být ale bláznivý kněz,“ řekl v údivu velitel tábora Fritsch. Pak nahlas zvolal: „Výměna!“. Oba vězňové si vyměnili místa. ... Otec Maxmilián umírá 14. srpna 1941 po smrtící injekci, v předvečer svátku Nanebevzetí Panny Marie ve věku 47 let.

Martin Filip

LETNÍ AKCE 2021

Zase po roce se blíží letní prázdniny, sice je letos opět zvláštní situace, ale myslím, že se všichni těšíme, že v létě někam vyrazíme. Jednou z možností je navštívit Diecézní centrum života mládeže Vesmír v Orlických horách. Tady jsou akce, které snad letos (pokud se situace nezhorší) proběhnou:

Taneční týden 18. – 24. 7.

- týden pro nadšené tanečníky i pro ty, kteří by se třeba některým tanečním stylům chtěli přiučit

Hudební týden 3. – 8. 8.

- Hudební týden plný zpěvu a s ním souvisejících aktivit

Offline týden 8. – 14. 8.

- Už máte dost sociálních sítí a jiných technických vymožeností? Tento týden nabízí možnost odpojit se a užívat si přítomnosti

Týden identity 15. – 21. 8.

- Tento týden nabízí možnost rozvoje sebe sama i vztahu s Bohem

Sportovní týden 22. – 28. 8.

- Týden pro profíky i jiné sportovní nadšence nebo jen pro ty, co se rádi hýbou

Vzhledem k letošní situaci je lepší se na akce hlásit dopředu – to jde na stránkách Vesmíru – www.vesmir.signal.cz nebo sledujte sociální sítě. Důležité je taky koukat na současná platící opatření, která je potřeba dodržet.

Další zajímavou akcí, kterou možná mnozí znají je festival United, který předchozí roky probíhal ve Vsetíně. Letošní rok se festival trochu změnil. Místo několikadenního festivalu v jednom městě bude „putovat“. Jednou ze zastávek bude také Litomyšl, kde festival proběhne 20. 8. na programu je mnoho zajímavých lidí i hudebních interpretů.

Více informací a možnost koupit si vstupenku najdeš na stránkách festivalu: www.festivalunited.cz.

Určitě není potřeba se bát někam vyrazit, stačí si dodat odvalu a vyrazit. Je to možnost, jak se seznámit s novými lidmi a prohloubit svůj vztah s Bohem společně se spoustou dalších mladých lidí.

Přeji krásné léto!
Klára Šimková

Z farní kroniky

ROK 1983

Po náročném pracovním roce bylo třeba trochu klidu a odpočinku – pro nemoc organizátora prací sl. Janečkové. V měsíci květnu malba kanceláře a archivu p. Radkem Šedou. Po vypovězení nájemného poměru Orličanem zůstala stodola volná – až od 1. 4. 1983 pronajata stodola: Ovoce a zelenina pro výkup. Bylo třeba adaptovat prostory – betonová podlaha 6 640,- Kčs, oprava vrat 957,- Kčs, instalace elektrického proudu 3 294,- Kčs. Vše bylo uhrazeno z nájmu jednoty a OZ – což činí ročně 13 939,- Kčs.

Byly zakoupeny 2 skříně pro roucha 2 408,- Kčs. Pletivo do dvora za 367,- Kčs.

Byl zakoupen koberec 6 030,- Kčs k obětnímu stolu. Rodina Kašparova zaplatila koberec pro Běstovice pod obětní stůl.

Červené běhouny silonové na mramorovou dlažbu v děkanském kostele v délce 120 m za 7 000,- Kčs pro zimní období.

Pořízení oblečení pro velké ministranty – 4 černé komže a 4 rochetky. Paní Vodná z Moravy darovala bílý gotický vyšíváný ornát. Oprava elektrického zařízení 2 130,- Kčs. Vybetonován chodník od branky ke vchodu děkanství.

Statistika: 34 pokřtěných, 3 oddané páry, 35 pohřbených. Kremace 9, zaopatřených 15.

Sv. přijímání 16 366 – při 573 mší sv. Prvokomunikantů 10 – přihlášených dětí ve škole na náboženství 25. Sobotních katechezí 40 pro 35 dětí.

Sbírkový výsledek: 17 523,60 Kčs, mimořádné 50 200,- Kčs – celkem 67 723,60 Kč – zůstatek 7 970,- Kčs fond na budoucí vymalování kostela na Hemžích. Dobrodincům zaplat' Pán Bůh a požehnání.

Od roku 1972 do roku 1983 zemřelo asi 160 starých věřících, kteří chodili pravidelně do kostela a nově přicházejících je asi 50, což je v lavicích znát. V tomto roce 1983 slavil duch. správce 40 let kněžství – což díky jak duchovního správce, tak věřících.

Z farní kroniky přepsala Soňa N.

Toto číslo sponzoruje:

Tel.: 608 709 881

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 12. 9. 2021. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Zodpovědné za jednotlivé rubriky: Zuzana Siegelová (děti), Klára Šimková (mládež). Drobečky připravili: Martina Krsková, Tomáš Nix.